

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LI.

Nr. 36.

Brașov, Joi, 18 Februarie (1 Martie)

1888.

Brașov, 17 Februarie, 1888.

În timpul din urmă s'a vorbit mult în presa europeană de alăturarea României la liga de pace și călătoria ministrului Sturza la Friedrichsruhe a fost interpretată mai vârtos în sensul acesta. Cu deosebire o parte a pressei franceze vorbea de alăturarea României ca de un fapt împlinit, făcându în același timp cele mai grave imputări Regelui și bărbatilor de stat, cari conduc destinele țării. Aceste atacuri luară dimensiuni așa de mari încât guvernul român s'a vădit chiar constrins de a da o desmintire formală faimelor răspândite asupra atitudinii României, prin reprezentantul său în Paris, d. V. Alexandri.

Pote că tot în vederea acestor faime Mesagiul regesc, prin care s'au deschis Corpurile legiuitoare române la 7 (19) Februarie a. c., a accentuat, vorbindu de silințele ce se fac pentru mântuirea păcii, că România „nu se va abate nici un moment dela calea prudentă, pe care a urmat-o dela început“, dăr „se va gândi necontentu la întărirea sa interioră.“

„Corespondența politică“ din Viena publică acum un interesant comunicat, ce-lu privesc dela București și care după cum se declară intrinsec, are de scop a clarifica reaua interpretare a multă discutatei teme despre raporturile României față cu alianța austro-germană.

În comunicatul din vorbă, care vine fără îndoie din sorginte oficiosă, se asigură mai întâi, ca n'a fostu niciodată vorbă de aceea, că România se între în liga de pace și că prin urmare este îndreptățită ori ce contra-dicere a sgomotelor despre pretinsele angajamente, ce se dice că le-a luat România.

Acosta însă, adauge corespondentul oficios, nu eschide, că România, încâtu îi concede sfera propriei sale puteri, a declarat a fi gata să sprijinească intențiunile paifice ale acelei alianțe, sub condițiunea, ca din acesta să nu se nască vr'unu desavantajiu pentru neutralitatea țării și pentru inviolabilitatea granițelor sale.

România, continuă oficiosul, n'are nici unu motiv, pentru ași lega mâinile dinainte în casul unui conflict european cu privire la atitudinea sa, deorece prin aceea că ar lua partea unora în modu principiaru s'ar pune în cestiune scopul de căpeteniă alu politice sale, adică neutralitatea. Politica română, care vrea să aibă mână liberă, n'are de scopu însă a se pune eventualu pe partea învingătorului, ci are de scopu a păzi dreptul de a dispune de sine alu României față cu ori-ce stat, din partea căruia ar pute să fi amenințată.

Deorece Austro-Ungaria, încheia comunicatul, n'are nici o cauză, de a constringe pe România să părăsească neutralitatea ei, nu

se pote îndrepta și nici că se va îndrepta nici odată neutralitatea României în contra Austro-Ungariei.

Cu alte cuvinte, fără de a întretra formalu în liga de pace a Europei centrale, România promite a păstra o atitudine, care nu pote fi decât în avantajul scopurilor de pace ale ligei, decât acesta în adevăr urmăresce numai asemeni scopuri.

Până aici toate sunt netede. Se nasce însă întrebarea decât nu cumva se pretinde dintr'o parte seu alta dela România mai mult decât atât, adică în locu de neutralitate o hotărâtă alăturare la unul din grupurile de alianțe? Și despre acesta întrebare s'a discutat mult prin diare, precum vedem însă din comunicatul de mai sus, rezultatul unor încercări ca aceste a fostu refuzul guvernului român de a lua vr'un angajament, care se potă prejudeca politice de neutralitate, ce este decisu a-o păstra în casul unui conflict alu marilor puteri.

S'a mai disu și aceea, că României îi va fi peste putință de ași păstra până în sfârșit neutralitatea sa și în adevăr pozițiunea ei geografică între cele două mari împărății rivale îi crează o situațiune din cele mai dificile și periculoase.

Spre orientare în privința acosta aflăm de bine a reimprospeta cetitorilor noștri păreri, ce le-a exprimat d-lu Kogălniceanu într'o convorbire c'unu colaboratoru alu diarului „Epoca“ din București în Decemvre 1886.

Întrebatu fiindu, că la casul izbucnirii unui răboiu, care crede că trebuie să fiă atitudinea României, d-lu Kogălniceanu răspunde: „cestiunea de căpeteniă este de a se sci între cari puteri va fi ciocnirea. Decă ea va fi între Rusia și Austro-Ungaria, se înțelege că pozițiunea României va fi delicată, dăr totuși nu ași înțelege de ce n'ar pute persista ea în atitudinea ei expectantă.“

„Decă ași fi în locul guvernului — adause d. Kogălniceanu, — etă cum ași răspunde aceluia, care m'ar întreba în privința atitudinii României față c'un conflict eventualu: „se se producă elu mai întâiu și atunci îți voi răspunde.“

Mai departe i se adresă întrebarea, că ce ar răspunde decât unu vecin puternicu ar veni să dică României: ori sunteți cu noi, ori contra noastră, trebuie să vă pronunțați?

„Atunci“ — dise d. Kogălniceanu — „răspunsul e încă mai ușor. Aceluia care mi-ar vorbi astfel i-ași replica: „Vedă cu părere de rău, că pacea nu pote fi mântinită între puterile mari, dăr România nu are, nici nu voiesce săși facă inimiză. Duzmanul ei va fi acelu care va călca teritoriul ei. Atunci ea va sci să se apere și va recurge la ajutorul acelei

puteri, care a respectat-o contra aceleia, care a voit să o siléscă.“

„Prin urmare sunteți pentru o neutralitate armată? întrebă diaristul.“

Din nenorocire — răspunde d. Kogălniceanu — „n'avem alta și chiar decât amu avé-o, totuși noi trebuie să-o apărăm, trebuie să fim pregătiți!“

Părerile ilustrului bărbat de stat ne dau orecări lămuriri, cari ne fac să înțelegem mai bine comunicatul publicat alaltieri în „Politische Correspondenz“.

Astfelu putem resuma din cuprinsul acestui comunicat atitudinea României pentru casul unui conflict european cu următoarele cuvinte: Neutralitate, armată cu sprijinirea intențiunilor acelor puteri, cari stăruesc pentru susținerea păcii.

O convorbire cu prințul de Coburg.

D. Teodoru Cahn, unul din redactorii diarului „Figaro“, a avut la 9 Februarie în Sofia o convorbire cu principele Ferdinand din Bulgaria. Cu această ocaziune principele a declarat:

„Eu nu vedă pentru ce, prin alegerea ca principe alu Bulgariei, se fiă Austro-Ungaria mai multu seu mai puțin satisfăcut decât Rusia. Eu nu sunt principe austriacu și facu totu atata politică austriacă câtu țin să lucrez contra Rusiei. Din momentul când am primitu tronul bulgaru, am devenit bulgaru, și acum nu caut decât să apăr interesele țerei mele adoptive.“

Da, sciu, comitele... afirmă că elu a făcutu să fiu alesu. Elu spune o mulțime de povești dintre cari una este mai fantastică decât cealaltă, și vorbește de evenimente, în care elu ar fi jucat rolul principalu.

Acosta este cu desăvîrșire falsu. Adevărul este că elu, din nenorocire, s'a interesat de mine într'o vreme când eu deja de două luni primisem în principiu tronul bulgaru, și Austro-Ungaria m'a făcutu unu adevăratu serviciu pentru că a împedat pe comitele d'a mă însoți până aci. În această cestiune comitele nu pote fi luat în seriosu. De altmintrelea — adause principele ridend — totu așa se întâmplă și cu mine; în Rusia și mai cu semă în Franca nu voiesc omeni să mă ia în seriosu. La Paris multă vreme am fostu numit micul Saxonu, și după aceea micul Coburg. Acestu nume m'a rămasu. Nu mă supără de locu. Când nu mă ia cineva în seriosu, imi dă pace, și eu pot să folosesc acestu timp pentru prosperitatea Bulgariei.

Principele dise că isvorul eventualor turburări în țară este regretabilu faptu, că sunt mulți omeni politici, de meseria. Rusia a lucrat în Bulgaria prin corupțiune, nu prin bani, mai cu semă astăzi, când rubla nu mai călătorește, ci prin faptul că a coruptu onorabilitatea poporului.

În privința afacerii documentelor falsificate, principele a disu, că este în adevăr nealăt de a-lu numi pe densul autorul seu urătorul falsificărilor. Decă s'ar căuta la București, s'ar găsi de sigur. Unu diplomat ore-care

ar pute să spună mai multe în această privință. De altmintrelea în aceste scrisorile se vede stilul dulce alu Rusului.

Propunerile rusești în cestiunea bulgară.

În cercurile diplomatice din Constantinopol domnesce părerea, că Pórta nu va lua nici o hotărîre în cestiunea bulgară, înainte d'a se fi obținut unanimitatea puterilor europe. Ambasadorul englesu se abține dela ori-ce amestec cu privire la pasul rusecu și de câtva timpu nici nu s'a arătat pe la Pórta.

O consultare ce s'a ținut la Pórta cu privire la comunicarea făcută de ambasadorul rusu Nelidoff n'a dus la nici un rezultat. Ambasadorii Austro-Ungariei, Angliei și Italiei nu s'au exprimat în nici un felu.

„Standard“ află, că numai decât se va exercita vr'o presiune asupra ei din partea Rusiei, amenințând-o că refuzul ei va avé urmări seriose, numai atunci va face o declarațiune teoretică, care va fi fără nici o valoare din punctu de vedere practic. Pórta a mai primit și o depeșă din Petersburg, că în curend se va declara independența Bulgariei.

„Novoje Vremja“ vorbește despre o încercare ce s'ar face cu scopu d'a se paralisa ori-ce rezolvare a cestiunii bulgare. Rusia însă, dice ea, nu va mai face alte declarațiuni și cestiunea bulgară se va rezolva și fără cooperarea unor puteri care alergă totu la refugiu, deorece Pórta va lua măsuri decisive, constrinsă fiindu de Rusia, Germania și Franca. Despre Rumelia orientală nu e nevoia de a vorbi, ci e destul a îngriji, ca conducătorul Rumeliei să fiă principile legalu alu Bulgariei „Novesti“ recomandă ca mijlocu potrivit, fără a face să se respecte propunerile rusești prin răboiu, o alianță cu Franca.

După cum e informată „Kreuzzeitung“, ministrul de esterne francezu Flourens s'a exprimat cătră Clémenteau, că Franca n'are nici unu interesu nici să rămână, nici să fiă alungat prințul de Coburg. Interesul Francei e de partea independenței Bulgariei. De aceea guvernul nu pote exercita nici o presiune asupra Porții. Flourens a disu că în această cestiune e de aceeași părere cu Anglia. „Kreuzzeitung“ vede în acesta o dovadă, că influința rusă a slăbit în Paris.

Dela înmormântarea lui Hurban.

Foile unguresci folosesc înmormântarea vrednicului patriot și naționalist slovacu ca mijlocu de ațitare contra naționalității slovace.

Învățătorul din Hluboka a vrut să-i facă cu mâna lui proprie o grăpă lui Hurban în mijlocul cimitirului. Autoritatea politică ungurescă însă l'a oprit sub pretextu, că acesta e în contra legii și grăpa i s'a făcut mai la o margine. Din cauza acesta amărăciunea e forte mare.

La înmormântare au luat parte 16 preoți evangelic și, precum am mai arătat, peste 1500 de credincioși. Pe catafalcul din biserică erau numeroase corone, pe pancelele cărora Hurban era numit „tatăl națiunii“, „celu mai credinciosu favorit alu națiunii“ ș. a.

*) Alusiune la ambasadorul rusecu din București, Hitrovo. — Red.

Discursul funebru îl rosti seniorul din Bresova, preotul *Lesko*, care se plânse, că națiunea nu mai are nici un profet de oarece Hurban a murit. Preotul din Holic, *Boor*, aprea într-o vorbire entuziasmată caracterul personal al răposatului și meritele sale pentru interesele slovace. Vorbirea încheia cu cuvintele: Ai regretat că trebuie să te despart și să lași în urmă națiunea în jugul sclăviei. Odată vom peregrina la mormântul tău ca națiune liberată. La mormântul tău vorbi adv. Math. Dulla din St.-Martin, încheind cu apostrofa: „Tu ai tras sabia pentru drepturile națiunii tale. În casti de nevoia vom trage și noi sabia, și din partea de sus și de jos a țării ne vom aduna împrejurul mormântului tău, spre a-ți mulțami că ne-ai condus la țintă!”

Tote notabilitățile slovace au luat parte la înmormântarea lui Iosif Miroslav Hurban.

Situațiunea naționalităților în Ungaria.

Foiei „Allgemeine Zeitung“ din München i-se scrie din Ungaria sudică cu data de 18 Februarie:

Pertractarea judiciară publică ținută acum câteva zile înaintea tribunalului r. din Panciova contra unui Simon Nicolici, „comisarul de siguranță“, și contra haiducilor săi, aruncă o tristă lumină asupra situațiunii naționalităților din Ungaria, lipsite de ori-ce apărare. Decă faptele n'ar fi constatate într-o pertractare judiciară publică, mai că nu și-ar veni să le crești. Era vorba de alegerea din 1884 în batalionul Ciaichștilor din fostele granițe militare. Sârbii au candidat un singur naționalist în persoana lui Michail Dimitrievici, fiind că în celelalte cercuri electorale nu credea că vor pute isbiti față cu terorismul organelor guvernului. Acum, după aproape patru ani, s'au scos la ivelă, la pertractarea judiciară publică lucruri, care fac să se ridice părul în cap. Cercetarea era să fie înăbușită, der deputatul ales și avocatul său Dr. Vucetici n'au cedat și astfel a trebuit în cele din urmă să se țină pertractarea publică.

Mai interesant decât ori-ce la pertractare a fost scrisoarea solgăbirului Nagy către „comisarul de siguranță.“ Procurorul se opuse d'a se ceti scrisoarea, der apărarea insistă să se cetască. În scrisoarea se dice din vorbă'n vorbă: „Aveți să impedeți cu totă forța trecerea candidatului de deputat. Decă vine în sat, să-l depărtați din el cu puterea. Pentru a teroriza puteți închide în fie-care sat, după trebuință, 15—20 de alegători, și decă vi se va face rezistență, atunci folosiți forța supremă.“ „Comisarul de siguranță“ luă instrucțiunea solgăbirului mai mult

decât literal. În satul Mosorin legă fedeleși și maltrată pe mai mulți alegători. Doi dintre ei mai că erau sémoră din cauza maltratărilor. După aproape patru ani s'au vădit cicatricele și vinețele de pe corpul maltrataților. „Comisarul de siguranță“ și doi haiduci ai săi căpătară câteva luni carceră. Ce se întâmplă însă cu solgăbirul Nagy? E vesel și stă mai departe în slujbă. Nici o cercetare penală, ba nici măcar o cercetare disciplinară. Omul are dora merite! La ultima alegere din 1887 a isbit candidatul guvernului. Cine se și cuteze dintre naționalități a merge la urna electorală, când e espus maltratărilor care-i pun viața în pericol. Și așa se esplică, că 10 milioane de Nemaghiari n'au nici un unic deputat în dieta ungară. Der pentru asta, lucru natural, cei din Pesta nu obosesc strigându mereu: Răsboiu cu Rusia! și nu se gândesc la cele 10 milioane de nemulțămii în Ungaria.

Crescerea naționalităților în Ardeal.

În comisiunea statistică și de economie națională a academiei ungurești de științe, Dr. Iosif Iekelfalussy țin o prelegere asupra mișcării populațiunii Ardeal după naționalități. Etă ce dice conferențiarul:

Ultimul recensământ al populațiunii a dat ca rezultat, că în Ardeal credincioșii bisericii rom. catolice, elvețiene și unitare sunt aproape exclusiv Maghiari (93 procente), greco-catolicii și greco-neuniții sunt aproape exclusiv români (95 procente), credincioșii confesiunii augsburgice sunt mai cu sémă germani (88 procente).

În cele 15 comitate ale Ardealului născerile au întrecut în anii 1881—85 casurile de mörte cu 99.779. Crescerea anuală mijlocie a fost 0.95 procente și anume: rom.-catolicii au crescut cu 0.11, augsb. evangelicii cu 0.71, gr. neuniții cu 0.95, ev. reformații cu 1.01, gr. catolicii cu 1.06, unitarii cu 1.08, mosaicii cu 2.05 procente.

Ce privește naționalitățile, în cursul celor cinci ani din urmă au crescut: Români cu 60.337, adecă cu 5.09 procente; Maghiari cu 28.114, adecă cu 4.46 procente; Germanii cu 8447, adecă cu 3.99 procente.

„Sieb. Deutsch. Tgblt.“ observă la acesta, că esactitatea acestor date e foarte îndoișă. Maghiarii, după cercetările de până acum, au crescut cu mult mai puțin.

E știut cum tac Ungurii statisticile, de aceea nici nu pune nimenea preț pe ele. Decă cele 28.114 le vom reduce numai la 20,000, trecându restul până la

28,000 la Români și Germani, ne temem că am fost prea vitregi față cu noi, și prea darnici față cu Maghiarii.

SCRILE ȚILEI.

În săptămâna trecută s'a ținut în Pojună o adunare de îngrășători, spre a se consulta asupra cesiunii existentei mai departe a tîrgului de vite din Pojună. S'a primit ca concludă: să se asigure existența tîrgului până la 1 Mai 1888, apoi să urmeze o prelungire a cartelelor de până acum pe doi ani; der acesta numai așa e cu putință, decă toți îngrășătorii se alătură la noul cartel. Probabilitatea acestei alăturări însă e foarte mică. Stabilimentele din Arad au și declarat deja, că nu fac acesta, și decă existența tîrgului e periclitată. A rămas să se influențeze asupra îngrășătorilor din Arad, ca să se alature barmei pe timp de două luni, și în acest interval să se întreprindă pași pentru înființarea unui tîrg de vite al țării, probabil în Budapesta. Credința e că planul acesta nu va isbiti, ci va căde în baltă, și așa tîrgul de vite din Pojună se va desființa.

Episcopul croat *Strossmayer* a primit dela Slovacii din Ungaria următoarele telegrame cu ocaziunea jubileului său: dela „Naționaliștii din Rosenberg“, dela „Junimea din Rosenberg“, dela „Redacțiunea foiei Slovenske Paklady“ din Turoș-St.-Martin, dela „Cetățenii din Turoș-St.-Martin“, dela „Membrii Maticii slovace desființate“ din Turoș-St.-Martin, dela „Cetățenii din Sillein“ și dela „Naționaliștii din Neusohl.“

O deputațiune slovacă din Clenov, constătoare din cetățenii Ioan Monciul, Andrei Frnavszky și Ion Zovik, s'a dus la ministrul unguresc Tisza, spre a interveni pe lângă el în interesul învătătorului slovac Carol Salva, care a fost amovat din funcțiune de conventul ev. presbiteral sub pretext de uneltiri panslaviste; amovarea a aprobat și instanța a doua și se așteptă acum să o întărească și conventul general, a treia instanță. Cetățenii din Clenov ved în acesta o încălcare a autonomiei lor și cerură șefului guvernului să le apere drepturile lor autonome. Ministrul promise că va cerceta afacerea, der declară, că nu pöte face nimic, deră afacerea se află la autoritatea competentă spre rezolvare. Deputațiunea s'a dus și la inspectorul districtual al Tisei, președintele camerei deputaților Thomas Pechi.

Mult s'a gândit deputațiunea slovacă, până ce a ajuns la strania idee de a cere să le apere autonomia totă ce e li-o încălcă?

Se comunică din Odessa, că transitul mărfurilor e oprit pe liniile sud-vestice ale Rusiei din cauza mișcărilor de trupe ce continuă în acesta regiune. Douăzeci și șese de convoiuri militare au fost îndreptate spre Chișineu. Generalul Drenteln, guvernatorul Odesei, este așteptat la Rovno.

Adunarea generală constituantă a reuniunii femeilor române din Arad și provincia.

(Urmare.)

Pentru ducerea protocolului adunării generale constituante se purcesse la alegerea a doi notari ad hoc. Majoritatea ceru ca notari pe d-nii P. Truța și T. Ceonța, er minoritatea insistă să aibă și dēnsa un notari. De dragul păcii se învoi adunarea și alese pe lângă d. Truța ca al doilea notari pe d. Suci.

Fiind acum adunarea constituită, d-na președintă ad hoc dădu cuvintul raportului comitetului interinal, care după ce d-na președintă însinuă abdicearea acelu comitet, prezentă și ceti cu voce rēsunătoare interesantul raport general al comitetului interinal. Se ceti apoi lista membrilor, cari au dreptul după statute să participe cu vot decisiv la adunările generale.

Aici aflu necesar să observăm următoarele: După statute, § 21, lit. g. numai aceia sunt membri ai reuniunii, pe cari comitetul îi admite și îi notifică adunării generale. Neînțelegerea ce s'a fost ivit în sinul comitetului interinal a adus cu sine, că unele liste — paremi-se 6 la număr —, liste ce le emise comitetul reuniunii pentru înscrierea de membri, nu încuseră la cassa consistorială, conform cu decisiul comitetului, ci la dōmna fostă cassieră L. Oncu. Îndată ce se ceti lista membrilor cu vot decisiv, d-na cassieră L. Oncu prezentă cele 6 liste și pretinse, ca și membri înscriși în aceste să fie primiți și verificați. Aderenții fostului comitet interinal cereau ca acele liste, și tōte celelalte, ce nu au încurs la comitet, să fie relegate la noul comitet al reuniunii și acesta se esamineze și primescă membri în sensul statutelor. Acesta propunere a provocat opozițiune la partea contrară, der bunul sēmț și dorul de pace al adunării eși și aici învingător, făcându-se părți contrare tōte concesiunile dorite. Astfel se întâmplă că adunarea generală constituantă primi de ale sale și listele ce nu încuseră prin Ven. Consistoriu la comitet. Va să dice opozițiunea a scerată atâtea succese, câte a voit, și tōte numai ca să ajungem la dorita înfrățire. Primindu-se în fine tōte listele, urmă la ordinea Țilei constituirea definitivă a reuniunii.

Făcându-se votare nominală, comisiunea scrutinătorie se retrase într-o sală învecinată, er până atunci se suspendă ședința.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Doine poporale.

culese de Ion Maxim, învătător primar al școlii gr.-cat. din Buciumi, sub pōla Meseșului ardelean.

Cucule, cucuțule,
Neteșceștii penele
Ca mândra sprâncenele.

Fost-am, fost-am, când am fostu,
Fost-am tiner și frumosu,
Amu-să bătrân și bărbos;
Fost-am de trăit în lume.
M'au stricat două nebune.

Câte fete-să pe răzor
Tōte-așteptă să mēnsor,
Să ducă maichii ajutoru,
S'o țipe după cupțor.

Plânge-mē maică cu doru,
Că ț-am fost dulce fecioru,
Ț-am scos plugul din ocolu,
Ț-am făcut negru ogoru,
Ț-am arat, ț-am sēmēnatu,

Ț-am sēmēnatu grâu de veră
Sēmī faci nuntă și tocmelă

Pe sub codru duce-m'ășu
Frunză verde rupe-o-ășu,
Pe genunche pune-o-ășu,
Slove negre scrie-ășu
La badea trimite-i-o-ășu;
Ț-ășu trimite, n'am pe cine,
M'ășu duce și mē-rușine.

Părăuțu cu apă rece,
De-ar da Dumneșu să sece,
Să rămē numai molu
Cum am rămas eu cu doru,
Să rămē numai prundu
Cum am rămas eu cu gându.

Trecui valea mortu de sete,
Mēntelui cu două fete,
Amēdoue cu berți noue,
Săruta-le-ășu pe-amēdoue,
Și pe una totdeună,
Că mī-a fost drăguță bună,
Și pe una căte-odată
Să nu mērgă supērată.

La fântâna cea de pētră
Judecă feciorii-o-fată,
Judecata e făcută:
Stringe-o nbrațe și-o sărută
Și-i dă drumul să se ducă.

Murgule, cōmă rotată,
Mai sue-mēndelū odată,
Sēmī faci ochisorii rōtă,
Să mē uitū în lumea tōtă.

Nime'n lume nu-mē crede,
C'am fost și eu ruje verde
Ș-au picatū bruma pe mine
Și m'au topitū tōtă bine,
Ș-au picatū bruma pe ritū,
Dōmne rēu m'am veștejitū,
Ș-au picatū bruma pe lemne,
Pe fața inimii mele
Și m'au topitū fără vreme.

Mānce-te bade amarulū,
Cādu-i merge'n drumū cu carulū,
Mai mare-amarū nu te mānce,
Numai carulū ț-se strice
Și se nu-lū scii tocmi
Că destulū amarū ț-a fi.

Ardere-ai lume cu focu,
Că n'am în tine norocū,
Ardere-ai lume cu pară,
Că n'am în tine ticnelă.

Țucuți lele ochii tēi,
Sēra alegēndū viței.
Diminēta mulgēndū oi,
Bine sēmēnă cu-ai mei.

Pentru sprincene mbinate
Umblai țera jumătate,
Pentru ochi ca murele
Incunjurai pēdurile,
Pentru ochi ca mura cōptă
Incunjurai pādurea tōtă.

Frunză verde frunzuliță,
Am avut o mândruliță,
Ș-am lāsāt-o să mai creșcă,
Minte'n capu să-și dōbēndescă.
Māndra mea s'au mārītātū,
Vai de mine ce bānatū,
Decă s'ar fi mārītātū
Dela noi a treilea satū
N'ar mai fi atātū bānatū,
Deră ea s'au mārītātū

Resultatul scrutiniului este următorul:

Membrii comitetului central: *Președinte:* Hermina P. Desseanu, *Vice-președinte:* Aurelia Beleşu, *Casier:* Rhea S. Ceantea, *Secretar:* Petru Truța. *Membru:* D-nele Ecaterina Paguba, Ana Truța, Barbara Antonescu, Maria Purcariu, Silvia Plopu, Sofia Popoviciu, Iuliana Dogariu, Rosalia Moldovanu, Maria Popoviciu. *Consilier:* Dimitriu Bonciu, Ionu P. Desseanu, Ion Beleşu, Teodor Ceantea. *Comisiunea permanentă revizitoare:* Georgiu Dogariu, Ignatiu Papp, Georgiu Purcariu, Dimitrie Antonescu, Petru Popovici.

Membrii comitetului provincial: Maria Leucuța, din C. Simandă; Elisaveta Beleşu, E. Simandă; Silvia Tamasdanu, R. Pesca; Anna Dogariu, Arad; Liubița Ganea, Semeac; Irina Milovanu, Mandruloș; Maria Cosma, Sibiu; Ecaterina Crețunescu, Belintu, Iuliana Bocșianu, Curticiu; Mariora Popovici, Ciaba; Eufemia Luca, Recaș; Antiața Papu, Beiuș; Elena Biberia, B-Giula; Ana Marcovici, St. Nicolaulu-mare; Sofia Beleşu, Radna; Etelca Popa, Pesca-română; Ecaterina Cimponeriu, Miniș; Elisaveta Rusu, Siciu; Iulia Lazaru, Recaș; Emilia Miclea, Ciocova; Anastasia Tempea, Torculu-mare; **Emanuil Ungureanu**, Timișoara; Florea Moga, Rabagan; Ana Groza, Almașiu; Maria Martinovic, Topoloveș; Teresia Beleşu, Odvoș; Iuliana Popovici, Soborsint; Florea Lelea, Erdegiu; Georgiu Radneanu, Curticiu; Elena Hamsea, Lipova; Victoria Calin, Moșnița; Maria Petrovici, Cella; Emilia Deheleanu, Bataș; Olga Bugariu, Beregeu, Ecaterina Crișanu, Capruța; Luisa Sida, Siria; Elisa Conopan, Sâmbăteni, Lucreția Popovici, Conop; Teodoru Filipu, din Lugașulu-sup; Elena Mera, din Siria; Roza Motu Cuvin; Alessandra Cióra, Micalaca; Ieroteu Beleşu, Oradea-mare; Elie Dogaru, Arad; Terentia P. Desseanu, Otlaca; Maria Lungu, Arad; Iulia P. Stancu, Sâmbăteni; Elena Anciu, Arad.

Actul acesta desavuează în modu celatant totu câte s'au scris de cătră unii neorientați în afacerile noastre. Constatăm din actul electoral, că adunarea generală constituantă a sciută așezarea după merit activitatea fostului comitetu interimalu, căci l'a alesu în totalitate.

Urmându la ordinea dălei propunerii eventuale, dintre cele ce s'au ivitu cugetu că cea mai momentuoasă a fostu, că pentru buna pace, suplementulu, prin care se regulază referințele dintre biserică și reuniune, nu s'a pertractatu în această adunare, ci cu votu unanimu s'a relegatu la noulu comitetu și prin acesta la proxima adunare generală.

Fiindu timpul inaintatu, raportele comitetului interimalu se predau comitetului nou alesu ca să le censureze și să

Dela noi a treia casă,
Și eu cu inima arsă
Iesu afară, vedu-o,
Intru 'n casă, auđu-o.
Vai măicuță iubitoare,
Inima mea rău mă dore.
Numă dore de durere,
Ci de ale vorbe rele.

* * *
Mănânce-te focu lume
Și totu binele din tine,
Să te ardă totu cu jaru,
Multu mi-ai fostu totu de amar.
De când în tinu mă pomescu
Nencetată mă necăjescu,
Și de când m'am deșteptatu,
Multe lacrimi am versatu,
Am gânditu ca să trăiescu,
Nu să mă totu chinuescu,
Inse mi-ai croitu tu mie
Nu vieță, ci urgie.

* * *
Fostu-mi-au lumea pe mână,
N'am sciutu că de ce-i bună,
Decă-odată mi-ar mai fi,
Bine o-așu sci folosi.

vină cu raportu asupra loru la proxima adunare generală.

După aceste, Ilustritatea Sa Prea Sântitul domnu episcopu diecesanu în terminu mișcatoru mulțamesce adunării generalu constituante pentru paciență și sacrificiu, ér Sântia Sa d-lu preotu Ioan Cióra în numele adunării generale mulțamesce P. S. Sale pentru abnegațiunea manifestată și în această cauză celebră, ér adunarea generală între aplause frenetice decide a se vota la protocolu încredere și mulțumită înaltulu prelatu.

Ne mai fiindu alte obiecte de pertractatu, d-nă presidentă dechiară ședința adunării generale constituante de închisă.

Și astfel se vârșirăm unu actu memorabilu, cu privire la care publicul a fostu ținutu în continuu iritațiune. Putem însă vedu și de aici, că nu este bine a ne consuma noi între noi puterile. Avem însă temeiu să credem, că actulu memoratu este de bunu auguru, și că prin trênsulu se va inaugura o eră nouă în vieța noastră publică. Așa să fiă!

Correspondentele.

Blașiu, 24 Februarie 1888.

Imbrăcămintea scolarilor. — Onorată Redacțiune! Cu orecare plăcere ne aducem aminte de timpul acela, în care tineretulu studiosu dela școlele istorice din Blașiu și în privința portului observa încă aceea simplicitate laudabilă, ce până astăzi caracterizează partea cea mai mare a poporului românesc. Și nu e tare de multu, de când prin Blașiu octavianii depuneau matura fiindu îmbrăcați în cioreci și alte vestminte țărănesce, cari — durere — au începutu a deveni din ce în ce totu mai rari la tineretulu nostru studiosu. Astăzi din tôte acestea au rămasu mai multu numai legile scolastice, cari ce-i dreptu concedu a se folosi portulu românescu prin tôte școlile din Blașiu, excepțiune făcându numai colorile, cari au fostu interdișe mai cești ani ca „anti-patriotice.“

Frumoasă și laudabilă era datina tinerii loru scolaru și studenți de a se purta și la școle mai numai cu vestminte făcute de părinții loru. Căci oru considerăm calitatea, oru durabilitatea, oru estințateala loru, ele în totu respectulu trebuiescu preferite fabricatelor moderne înșelătoare și făcute mai multu pentru aparința este-rioră. Său decă cumva numai orecare nesimetriă în croitura portului românescu ar fi fostu cauza de s'a delăturatu acesta aprupe cu desăvârșire din școlele din Blașiu, atunci și acestu inconvenientu prin o tehnică mai acomodată curându s'ar putu delătura.

Dără încă decă cumpănimu și starea materială a părinților acestor scolaru și studenți — fără de a uita și calamitatea generală, adecă înmulțirea progresivă a dărilor și sarcinilor publice — atunci trecerea acesta a tinerimei studioase dela modestia și simplicitatea în portu, de odinioră, la moda și luxulu modernu păgubitoru, trebe să ni se înfațișeze chiar ca unu ce neprecugetatu și iraționalu.

Chiar și celor 80 părinți de familie, cari își ținți fii săi în internatul „Vanceanu“ și cari suntu a se numera între cei „cu dare de mână“, dără încă le va fi cu greu a solvi pe lângă taxa anuală de 100 fl. încă aprupe câte 50 fl. pentru procurarea vestmintelor de veră și erno prescrie, ce trebe să și le procure totu colegistulu de dragulu uniformități.

Ore n'ar fi mai cu scopu a asigura mai bine prin micu contribuiri benevole existența și viitorulu institutelor, decatu a face câștigu jidoviloru liferanți?

Ore n'ar fi mai bine a înveta pe acei colegiști ași face ei înșiși pălăriile de paie îndemnându'i a înveta și pe alții în timpul de ferii a face asemenea; căci cu adevăratu, pe lângă o instrucțiune teoretică câtu de perfectă, fără îndrumări și pregătiri și pentru vieța practică, multu timpu avem să rămănem încă totu îndereptulu altor conlocuitori din țără.

Democratulu.

Intemplări diferite.

Omoru. În orașelulu Velki-Bobrovec, comit. Liptau, s'a făcutu în zilele acestea alegerea de căpitanu alu poliției. Resultatul a fostu, că căpitanulu de până acum a căduțu și în locul lui s'a alesu altulu. Fostulu căpitanu, nemulțamitu cu resultatul acesta, ilu omori pe noulu alesu cu o singură lovitură, spune „B. H.“ Acum șede la răcøre.

Foot mare. În orașelulu Bojnec, comit. Neutra, au arsu la 20 Februarie n. 39 de case și 30 de magazine cu cereale. Dintre edificiile arse au fostu numai câteva asigurate.

Literatură.

În tipografia „Aurora“ din Gherla a eșitu de sub tiparu **Filotețe**, tragedia în 5 acte după Sofocle, tradusă în versuri de **Simeon Popu Simonu**. Formatu 8^o de 72 pag. Prețulu 50 cr. D-lu Simeon Popu Simon, actualul și tinerul preot român alu Șomfalului de lângă Bistrița, încă ca studentu de gimnasiu s'a distinsu prin traducerea în versuri a „*Rătăcirilor lui Odyseu*.“ De atunci avurăm ocaziune să vedem numele d-lui Simonu de repețe-oru ca autoru a diferite scrieri literare, mai vortosu de caracteru bisericescu, publicate în anumite reviste periodice românesce. D-sa se ocupă cu mare paciință de literatura antică grecă și lucrarea de față este o noă dovadă despre progresele făcute în acestu ram al literaturii. D-sa a învinsu cu succesu destulu de frumosu marile greutăți întemperate la traducerea în versuri a acestui autoru classicu, ținându contu nu numai de înțelesu, ci și de o traducere pe câtu s'a pututu verbală. La tot casulu d-lu Simonu prin natura scrieriloru sale face o rară excepțiune între preoții noștri rurali.

Gazeta Sătenului, revistă ilustrată pentru totu, cu cuprinsu de cunoștințe trebuiesce agricultorulu și poporulu. Abonamentulu pentru Transilvania 5 fl. pe anu. Directoru fundatoru și proprietaru **C. C. Dăculescu** în Râmniculu săratu (România). Această interesantă foia, alu căreia scopu este instruirea și moralizarea poporulu român, a începutu să apară și în anulul altu 5-lea alu existenței sale în speranță, că numărulu abonamenteloru sale se voru spori, ceea ce în adevăru o și merită. — Nr. 1^o dela 5 Februarie conține: Incepem anulul al V-lea, de Redacțiune; Despre importanța industriei casnice, de M. dela Corn; Greșeli în potruva intereselor poporulu, de Zamfir N. Filotti; Corsetulu (urmărirele lui păgubitoare sănătății), de Doctorulu fără arginți; Diferite flori seltatice din România, de unu amatoru de flori; Celoru 163, de C. C. Dăculescu; Diferite informațiuni despre alegeri; Din țără; Din localitate; Diverse etc.

Producțiune teatrală.

În pensionatul Vautier s'a datu Duminecă în 14 (26) Februarie a. c. o producțiune teatrală cu tombolă pentru ajutorarea sêraciloru. Mai înteu s'a reprezentat comedia într'unu act: „*Unchiul bogatu din America*“ în limba germană; apoi a urmatu opereta: „*Miss Robinson*“ în limba francesă. Ambele piese s'au jucat bine și elevele au datu o nouă probă despre însemnătatea, ce se pune în acestu pensionatu pe o pronunțare corectă și frumoasă atâtu în vorbirea limbei germane, câtu și a celei francesce. Publiculu numerosu și distinsu, care a asistatu la această producțiune, a răsplătitu cu aplause dese silința și dibăcia elevelor în executarea rolorloru lor. De asemenea fu felicitatu d-șora Vautier pentru succesulu obținutu.

Mulțamită publică.

Biserica din Hălhi datora „Reuniunii femeiloru române din Brașovu“ suma de 120 fl. D-na Zoe Ionciovici, în amintirea binefăcătorulu și neuitatulu d-sale soțu Dimitrie Ionciovici, a dăruitu bisericii din vorbă suma de 120 fl., ca cu ea săși stergă datoria amintită. D-lu Petrache Zănescu a plătitu dela d-sa cheltuelile pentru stergerea acestei datorii ce era intabulată pe averea imobilă a bisericii.

Deci în numele poporulu român din Hălhi aducă pe acestă cale cea mai adencă mulțamită mărinosiloru binefă-

cătoru de mai susu, rugându pe Dumnezeu ca să le dea vieță îndelungată și fecundă, ér nobila d-lor faptă să servescă ca esemplu.

Hălhi, 16 Februarie 1888.

Ionu Popu Craioveanu,
parochu.

ULTIME SCIRI.

Londra, 28 Februarie. Englitera a răspunsu într'unu modu aprupe negativu comunicației guvernulu rusescu. Austria și Italia au tăcutu răspunsuri analoge.

Roma, 28 Februarie. Guvernulu francesu și celu italianu neputându-se învoi, în privința cestiunei tractatulu de comerț, relațiile comerciale ale celor două țări vor fi supuse tarifulu generalu cu începere dela 1 Martie.

Masauah, 28 Februarie. Negus merge în contra Masauahulu cu forțe considerabile.

Logodnă.

D-lu **Georgiu Simu**, teologu absolutu și studentu de filosofie la universitatea din Clusiu, autorulu unei frumoșe colecțiuni de felurite scrieri și mai vortosu poezii, publicate în diferite diare periodice românesce, — s'a logoditu în 26 Februarie cu d-ra **Lucreția Orășanu**, fiica preotulu român din Sâniacobulu de Murășu.

Primescă tinera părechiă felicitările noastre!

DIVERSE.

Dela esamenu. Profesorulu X., care înainte de 1848 propunea istoria naturală la colegiulu din Tergu-Mureșulu, avea obiceiulu, d'a provoca la esamene publice pe abiturienți, să-lu introducă în regnulu animaleloru. După câteva întrebări asupra regnulu plantelor, dișe în modu steriotipu la o astfelu de ocaziune unu abiturientu pe care-lu esamina și care era fiulu unu economu de vite: „Și acum, *Domine*, introdu-mă în regnulu animaleloru!“ Sincerulu și cu inima curată răspunde abiturientulu: „*Mi-e* cu totulu imposibilu, deoarece n'am la îndemână nici unu căpăstru.“

NECROLOGU.

La 10 Februarie a. c. a răposatu în Cehulu român de lângă Tășnadu preotăsa **Eleonora Modu**, femeia esemplară și virtuoasă. O deplângu: soțulu său credinciosu **Georgiu Modu**, cu care a conviețuit în feciere 33 de ani, fii **Aureliu** și **Augustinu**, fiica **Maria**, nurorile **Emilia** și **Teresia**, precum și alți numeroși consăngeni.

Fiă-i țărina ușoră și memoria neuitată!

Cursulu pieței Brașovu

din 29 Februarie st. n. 1888

Bancnote românesce	Cump.	8.52	Vënd.	8.55
Argintu românescu	„	8.47	„	8.50
Napoleon-d'oru	„	10.02	„	10.05
Lire turcesce	„	11.32	„	11.37
Imperial	„	10.32	„	10.37
Galbin	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6 ^o / ₁₀	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5 ^o / ₁₀	„	98.—	„	99.—
Ruble rusesce	„	107.—	„	108.—
Discontulu	„	6 ¹ / ₂ —8 ^o / ₁₀	pe anu.	

Cursulu la bursa de Viena

din 27 Februarie st. n. 1888.

Renta de aur 4 ^o / ₁₀	96.15
Renta de hârtă 5 ^o / ₁₀	82.80
Imprumutul căiloru ferate ungare	148.20
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	93.70
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	109.—
Bonuri rurale ungare	104.—
Bonuri cu clasa de sortare	108.75
Bonuri rurale Banat-Timișu	103.60
Bonuri cu cl. de sortare	103.60
Bonuri rurale Transilvane	108.75
Bonuri croato-slavone	108.25
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	99.75
Imprumutul cu premiulu ungurescu Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinulu	119.50
Renta de hârtă austriacă	122.80
Renta de argint austriacă	77.45
Renta de aur austriacă	78.70
Losuri din 1860	108.15
Acțiunile băncei austro-ungare	132.50
Acțiunile băncei de creditu ungar.	855.—
Acțiunile băncei de creditu austr.	268.—
Galbeni împărătesce	268.—
Napoleon-d'oru	5.98
Mărci 100 imp. germane	10.04 ¹ / ₂
Londra 10 Livres sterlinge	62.17 ¹ / ₂
	126.85

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” à 5 gr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, în librăria Nicolae Ciureu și Adolf Albrecht.

Avisul d-lorți abonații!

Ruștin pe d-mi abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fișa sub care au primit d-lorți nostru până acuma.

Totodată facem cunoscut d-lorți abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru completarea colecțiilor d-lorți „Gazetei,” precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrație în casu de trebuință.

Administrațiunea „Gaz. Trans.”

„ALBINA”

Institutul de credit și de economii FILIALA BRAȘOVŪ.

Primesce depuneri spre fructificare și plătesce pentru ele amănuntat timpul de abdicere, dară de venit de 100/0 și 5, 4 sên 3 1/2 0/0 interese;

cumpără și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei” după cursul d-lorți, pe care totodată le recomandă p. t. publicului ca cea mai sigură și avantajoasă hârtie pentru plasarea de capitale;

escomptează cambii cu cel puțin două subscrieri după calitatea lor și interese de 6 1/2—8 0/0;

escomptează cambii cu numai o subscriere decă aceea sunt asigurate prin ipotecă cu 7 0/0 interese;

acordă credite de cont curent cu 6 1/2 0/0 interese;

acordă împrumuturi pe mărfuri cari au o valoare stabilă și nu sunt supuse stricării pe lângă interese dela 6 1/2—8 0/0 după suma împrumutului;

acordă împrumuturi pe toate efectele cotate la bursa din Budapesta, Viena și București, până la 85 0/0 a cursului lor și pe lângă interese pe 6 1/2 0/0;

cumpără și vinde după cursul d-lorți monete;

primesce în comisiune cumpărarea și vinderea de orice hârti de valoare pe lângă cele mai ieftine condițiuni;

închiriază pe teritoriul ce-l posedă lângă gara Brașov, și care e prin șine în legătură nemijlocită cu gara Insași, atât locuri libere pentru depozitarea de marți cât și cabine în magazinele sale sên magazine întregi, și primesc și cantități mai mici de mărfuri spre depozitare în magazinele sale. Deslusiri detaliate se pot lua la cassa filialei și la bărbatii de încredere ai acesteia.

Oarele de cassă sunt în fă-care și dela 9—12 a. m. și dela 3—5 p. m.

Localul „Filialei” este în Brașov, piață
Nr. 90, etajul I.

Se deschide abonamentul pre anulul 1888

la

AMICULU FAMILIEI. Diarul beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a lunei în numerii câte de 2—3 côle cu ilustrațiuni frumoșe; și publică articlii sociali, poesii, novele, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează cestiuni literare și științifice cu reflesione la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patriă și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesc a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste totu nisuesc a întinde tuturor indiviților din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pre anulul întregu e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci—lei, plătibili și în bilete de bancă ori marce postală.

PREOTULU ROMÂNŪ. Diarul bisericesc, scolar și literar — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/2—3 1/2 côle; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre dumineci, serbători și diverse ocașuni, mai alesu funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă totu soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericescă, scolară și literară. — Prețul de prenumerațiune pre anulul întregu e 4 fl. — pentru România 10 franci—lei, plătibili și în bilete de bancă ori marce postală.

Colectanții primesc gratisu totu alu patrulea esemplaru.

Numerii de probă se trimitu gratisu ori-cui cere.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚU” în Gherla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totu de aci se mai potu procura și următoarele cărți din editura propriă:

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înveritate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulu Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sineai. Prețulu 30 cr.

Renascerea limbii românesce în vorbire și scriere înveritate și apreată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețulu broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tote trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesci la tote sêrbătorile de peste anu, de I. Papiu. Unu volumu de preste 26 côle. Acest opu de cuvântări bisericesci întrece tote opurile de acestu soi apărute până acum — avându și o notiță istorică la fă-care sêrbătoare, care arată timpul introducerei, fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sêrbătoare. Prețulu e 2 fl.

Barbu cobzariulu. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețulu 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 20 cr.

Idealulu perdutu. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 15 cr.

Opera unui omu de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: **Idealulu pierdutu** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.

Codreanu craiulu codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.

Ultimulu Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.

Elu trebuie sê se însore. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțu. Prețulu 25 cr.

Branda sên Nunta fatală. Schiță

din emigrarea lui Dragoșu. Novelă istorică națională. Prețulu 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețulu 30 cr.

Probitatea în copilăria. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețulu 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețulu 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr.

Petulantulu. Comedia în 5 acte, după Augustu Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șulțu. Prețulu 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretulu M. S. Regina României. Prețulu 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volumu de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețulu redusu (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafir și violele, poesii populare, culese de Ioan Popu Reteganu. Unu volumu de 14 côle. Preț. 60 cr.

Tesaurulu dela Petrosă sên Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețulu 20 cr.

Biblioteca Sătenui Românu. Cartea I, II, III, IV, cuprind materi forte interesante și amuzante. Prețulu la tote patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materi forte interesante și amuzante. Prețulu 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materi forte interesante și amuzante. Prețulu 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materi forte interesante și amuzante. Prețulu 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă. Prețulu 50 cr.

Economia pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulu 30 cr.

Indreptaru teoreticu și practiculu pentru învățamântulu intuitivu în folosulu elevilor normal (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școlă, de V. Gr. Borgovanu, profesor preparandial. Prețulu unui esemplaru cu porto francatu 1 fl. 80 cr. v. a. In literatură noastră pedagogică abia aflăm vre-unu opu, întocmit după lipsele școlilor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea ilu și recomandăm mai alesu directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesati.

Spicure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. Gr. Borgovan. Prețulu 15.

Manualu de Gramatica limbii române pentru școlele poporale în trei cursuri de Maximu Popu, profesor la gimnasiulu din Năsăud. — Manualu aprobat prin ministeriulu de culte și instrucțiune publică cu rescriptulu de datu 26 Aprilie 1886, Nr. 13,193. — Prețulu 30.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Buteanu, prof. gimn. Unu volumu de peste 30 côle. Prețulu 2 fl.

Manualu de stilistică de Ioan F. Negruțu, profesor. Opu aprobat și din partea ministeriulu de culte și instrucțiune publică cu rescriptulu de dato 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică forte bogată a acestui opu — cuprindend compozițiuni de totu soiulu de acte obvenite în referințele vieții social — se pote întrebuița

cu multu folosu de cătră preoți, învățători și alți cărturari români. Prețulu 1 fl. 10 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de vierșuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafiă ș. a. Prețulu 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școlă populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavrilu Trifu profesor preparandial. Prețulu 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritaru sufletulu. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesc forte frumosu ilustrată. Prețulu unui esemplaru broșuratu e 40 cr., legatu 50 cr., legatu în pânză 60 cr., legatu mai finu 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legatură de luxu 1.50—2.50

Micul mărgăritaru sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesc — frumosu ilustrată, pentru pruncii scolar de ambe secsele. Prețulu unui esemplaru broșuratu e 15 cr., — legatu 22 cr., legatu în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolar de ambe secsele. Cu mai multe icône frumoșe. Prețulu unui esemplaru e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visulu Prea Sântei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmatu de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu icône frumoșe. Prețulu unui esemplaru pedat franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolă D. N. Isus Christos. Prețulu unui esemplaru legatu și pedat franco e 15 cr.